

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Ligesom jeg sagde det før, var hr. Rahbæk Møller inde på, at der opstod en masse små restauranter. Der er store problemer i branchen, og der er specielt problemer med det faglige. Jeg ved f.eks., at der er utrolig mange veluddannede kokke, og at vi ikke uddanner flere, for der er efterhånden ikke flere steder at uddanne dem.

Jeg vil egentlig gerne slå en lille pæl igennem problemet om misundelsen. Hvem trækker hvad fra?

Jeg vil gerne lave et lille eksperiment heroppefra. Jeg forestiller mig nemlig, at restaurationsfaget er et af de fag, hvor det stort set er arbejdslønt det hele. Vi tager en bøf og en flaske vin, men det er jo den, vi ville have taget derhjemme, så der er ikke noget merforbrug i Danmark. Det er ren arbejdslønt og service.

Jeg vil gerne for egen regning stille et fornøjeligt forslag her, nemlig at vi også gav fradragsret for private. Sikke dog et festligt land, vi kunne komme til at bo i, hvor alle mennesker kunne gå ud en dag om ugen med deres børn og så trække det fra i deres indtægt og beskæftige nogle andre med den madlavning, de alligevel skulle til, hvis de gik hjemme. Der behøver ikke at være nogen misundelse for min skyld. Det vigtigste er, at vi får sat noget arbejde i gang. Jeg tror på, at der er uanede muligheder i servicebranchen, og jeg ville være ked af det, hvis man omgående afviste det her. Jeg siger det for at få lidt fest, men jeg siger det også, fordi der vil komme turister, fordi det er en glad by, de kommer til, og den dynamik, der vil opstå, når vi alle sammen møder andre end dem, vi møder hjemme ved spisebordet, kunne jo også sætte noget i gang.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det startede lidt flot med hr. Kai Dige Bach. Jeg synes, diskussionen om uddannelsespladser og beskæftigelse er lidt forkert at have i sammenhæng med Fremskridtspartiets forslag. Der er ingen, der er i tvivl om, at alle partier her i Folketinget gerne vil være med til at løse det problem.

Men jeg vil gerne spørge hr. Kai Dige Bach, om indlægget her fra talerstolen lige forud for

mig indeholder et forslag om private fradrag, som De Konservative vil komme med her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg synes også, det var en spændende tanke, hr. Kai Dige Bach kom med. Det forbedrede også lidt mine muligheder for at gå ud at spise, hvis jeg kunne trække det fra i skat, ligesom hr. Kai Dige Bach kunne tidligere. Jeg synes, det er en konstruktiv tanke.

Men mere generelt vil jeg sige, at det er en drøftelse, som SF godt vil deltage i på bredere basis, nemlig simpelt hen at flytte skatten væk fra service og væk fra forbrug af arbejdskraft og over på forbrug af ressourcer. Det er den vej, vi skal. Hvis det er de tankebaner, hr. Kai Dige Bach er inde på, kan jeg kun sige, at dér kan vi godt finde et mødested.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg kan jo ikke herfra på en indskydelse tegne den konservative gruppe, men jeg vil gerne understrege noget over for hr. Rahbæk Møller.

Når jeg i sin tid, da disse regler gjaldt, havde nogle forretningsforbindelser, jeg gik ud og spiste med, skulle jeg fortælle, hvem det var, og hvorfor vi gik ud at spise, og hvad vi ville opnå med det. Jeg kunne jo ikke invitere familien ud og trække regningen fra. Det skal man lige være fuldstændig klar over, for det lyder, som om alle fra erhvervslivet går ud og spiser, fordi det nu er fornøjeligt. Det drejer sig om de kontakter, der skabes. Vi ved jo alle sammen, at de kontakter, vi skaber herinde, og også når vi er ude at rejse, er nogle, vi bruger siden hen. Sådan er det ikke mindst i det erhvervsliv, hvor der kan være begrænsede ressourcer.

Så vil jeg gerne sige: Det er meget godt at tænke over, og jeg skal ikke love at fremsætte det, for jeg har jo ikke beregnet konsekvenserne af det. Men jeg er meget glad for hr. Rahbæk Møllers bemærkninger. Jeg mener faktisk, at det eneste sted, vi kan gøre noget ved arbejdsløsheden, er dér, hvor vi giver hinanden mere service.

Vi har masser af penge at tage af. Vi har først alle dem, vi bruger til understøttelse, og så har vi alt det sorte arbejde, der i dag flourerer, og så